

Tisztelt David Pressman Nagykövet Úr!

2023 február 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Értem én, hogy önnek is gyakran fáj a feje miattunk

Úgy t?nik, lassan rendszeressé válik, hogy ön tesz valami kevésbé udvarias nyilatkozatot velünk kapcsolatban, mi

pedig azt lereagáljuk egy nyílt levél formájában, abban bízva, hátha elolvassa az írásainkat, és ezzel hozzájárulhatunk az ön jellemfejlődéséhez. Sőt, igyekszünk némileg gyarapítani is egyrészt a velünk kapcsolatos, másrészt az általános történelmi ismereteit, mint legutóbb tette ezt Bayer Zsolt kollégám, bár az amerikai történelemoktatás színvonalát ismerve érzésem szerint egy kicsit magasra tette a lécezt, körülbelül mintha egy hároméves gyerekeknek akarta volna az atommaghasadást elmagyarázni.

Ami a kommunikációs interakcióinkat illeti, kezd az egész olyan lenni, mint egy jófajta asszociációs társasjáték: ön gondol valamit rólunk, talál valami alkalmat és/vagy egy alkalmas médiumot (természetesen mindig valami szigorúan független-objektív médiumot, mint a Politico vagy a The New York Times), hogy azt elmondhassa, mi pedig megpróbáljuk kitalálni, hogy az ön gondolatai hogyan kapcsolódnak a valósághoz. Sajnos a legtöbbször sehogy. Ön szerint például minket csak a genderkérdés érdekel, ami persze egyáltalán nem így van, de hát mindenki magából indul ki.

Egyébként szeretjük az ilyen asszociációs társasjátékokat, otthon a családban is gyakran játszunk ilyet, de az egy kicsit izgalmasabb, mert szintén szólva tíz év alatti gyerekeink fantáziája és asszociációs képessége jóval fejlettebbnek tűnik nagykövet úr ilyen irányú képességeinél. Néha az az érzésünk, hogy egy nagyra nőtt Mórlickával állunk szemben (Mórlicka egy közismert magyar vicctípus szereplője), akinek mindig mindenről ugyanaz jut az eszébe. Nála a női nemi szerv és a fajfenntartást szolgáló aktus töltötte be ugyanazt a funkciót, amit nagykövet úrnál az Orbán–Putyin–hanyatló magyar demokrácia hármassága.

Ami a hanyatló magyar demokráciát illeti, ha ebben az asszociációs társasjátékban jól dekódoljuk az ön szavait, akkor a magyar demokrácia attól hanyatlik, hogy sem a saját életünket, sem a nemzetközi kapcsolatainkat nem az Amerikát eluralt liberális értékek és nem az amerikai geopolitikai érdekek mentén, hanem a saját értékeink és saját, magyar érdekeink mentén szervezzük. Értem én, hogy ez frusztráló lehet a világ (egyelőre) legerősebb hatalmának helytartója számára, de hát a helytartókat többek között azért fizetik, hogy ezt a frusztrációt elviseljék. Higgye el, nagykövet úr, Poncius Pilátusnak sem volt könnyű dolga Júdeában, és bő tízennyolc évszázaddal később Alexander Bachnak sem volt könnyű Magyarországon. Hogy kik voltak ők, ebbe most nem akarok belemenni, ha érdeklí, utánanézhethet az interneten, csak ne a Facebookon keresse őket. Mindenesetre az önök által most éppen kukába dobni tervezett orosz irodalom egyik nagyszerű írója (bizonyos Mihail Bulgakov, ha esetleg hallott róla, de ha nem, akkor őt is megtalálja a Wikipédián) főtémájában arról írt, hogy Poncius Pilátust állandó fejfájás gyötörte; hiába, nehéz a helytartók élete.

Értem én, hogy önnek is gyakran fáj a feje miattunk, és higgye el, pontosan tudom, milyen kínzó tud az lenni, mert én is fejfájós vagyok, de azt is kérem, hogy értse meg: pusztán azért, hogy önnek ne fájjon a feje, mi nem fogjuk liberális értékek és amerikai érdekek mentén szervezni az életünket és nemzetközi kapcsolatainkat. We are sorry.

Felföldi Zoltán - www.magyar nemzet.hu

Ajánló

